

ПРИ БОСИЛКА

Обади се, късно въ полунощи,
Отъ пригоре модра Теменужка:
«Ти дойди ми, черноокъ Босилко!
Нощъ е ведра, мѣсечко залѣзе, —
Ти дойди ми, да си поприкажемъ
Тихи думи, посрѣдъ тихи нощи.»

Мина часъ. Отново тя повтори —
Най Босилко пакъ не отговори.

При Босилка сама отъ пригоре
Се упути модра Теменужка —
На разпути спрѣ и взрѣ се въ мрака:
Конь до коня, юнакъ до юнака
Се подьематъ изъ бърдо нагорѣ —
Глухъ се тътенъ изъ простори носи . . .

Теменужка викомъ се обади —
Най отвѣтъ не дойде отъ ливади.

И полетя бързо тя надолу,
Колку близу — толкова по силно
Сладкъ дѣхъ Босилковъ я омайва.
А къдѣ ли самъ се той потайва?